

Català - Soldats Escriptions - Soldiers Scriptures

Efesis 6:10-18

10 Finalment, enfortiu-vos en el Senyor, amb l'energia de la seva força. 11 Revestiu-vos amb tota l'armadura de Déu per poder resistir contra l'astúcia del diable, 12 perquè no hem de lluitar contra adversaris de carn i ossos, sinó contra sobiranies, contra poders, contra els dominadors d'aquest món de tenebres, contra les forces espirituals del mal, que habiten l'espai. 13 Per això, preneu l'armadura completa de Déu, perquè pugueu resistir en els moments difícils i, després de vèncer-ho tot, restar dempeus. 14 Així, doncs, poseu-vos a punt, cenyits amb el cinturó de la veritat, vestits amb la cuirassa de la rectitud, 15 calçats els peus amb la prestesa per anunciar l'evangelí de la pau, 16 sobretot prenent l'escut de la fe, amb el qual podreu apagar totes les fletxes incendiàries del Maligne. 17 Cobriu-vos amb el casc de la salvació i preneu l'espasa de l'Esperit, que és la Paraula de Déu, 18 mitjançant l'oració i la súplica, pregant constantment en l'Esperit, i, si cal, vetllant amb constància, pregant per tots els creients,

Salms 91

1 Qui habita a l'empara de l'Altíssim, i reposa a l'ombra de l'Omnipotent, 2 diu al Senyor: Refugi i castell meu, el meu Déu, en qui confio! 3 Ell et lliurarà del llaç del caçador i de tribulació desgraciada; 4 t'abriga amb les seves plomes i et cobreixes sota les seves ales: la seva fidelitat t'és per escut i defensa. 5 No has de témer la basarda de la nit, ni la sageta que vola de dia, 6 ni la pesta que s'infiltra a les fosques o la plaga que devasta a migdia. 7 Ni que caiguin vora teu un miler, o deu mil al teu costat, a tu res no et tocarà. 8 Només obrint els ulls veuràs la paga dels dolents. 9 Quan dius: "Tu ets, Senyor, el meu refugi", fas de l'Altíssim el teu acull. 10 No et vindrà cap mal, ni cap desgràcia s'atansarà a la teva tenda, 11 perquè ha manat als seus àngels que et guardin en tots els teus camins; 12 et portaran damunt els palmells perquè el teu peu no ensopegui en les pedres; 13 caminaràs damunt l'àspid i l'escurçó, trepitjaràs el lleó i el drac. 14 "Ja que posa en mi el seu afecte, jo el salvaré, el protegiré perquè

reconeix el meu nom. 15 Sempre que m'invocui jo l'escoltaré; seré amb ell en la tribulació, el salvaré i l'honoraré; 16 el satisfaré de dies perdurables, i fruita de la meva salvació."

Salms 18

1 Jo t'estimo, Senyor, fortaleza meva. 2 El Senyor és la meva roca i el meu castell, el meu llibertador i el meu Déu, el penyal on jo m'emparo, escut i defensa salvadora, el meu refugi. 3 Invoco el Senyor, que és digne de lloança, i dels meus enemics em veig salvat. 4 M'encerclaven els lligams de la mort, i els torrents de Belial m'espordien; 5 els llaços infernals em rodejaven, m'havien sorprès els paranyes de la mort. 6 En la meva angoixa invocava el Senyor, vers el meu Déu implorava; des del seu santuari va sentir el meu crit, i el clam que li adreçava ressonà a la seva orella. 7 Llavors, la terra fou sacsejada i tremolà, els fonaments de les muntanyes trontollaven, s'enfonsaven sota el seu furor. 8 Del seu bufec pujà una fumarada i la seva boca llançava foc abrusador, tot ell era una brasa roent. 9 Inclina la volta del cel, i davallà; tenia estesa sota els peus una fosca nuvolada. 10 Volava prenent un querubí per muntura i planava sobre les ales del vent. 11 Com a cobertura es féu un cercle de tenebres, i com a pavelló, les aigües tenebroses sobre una nuvolada de foscúria. 12 Els núvols, pel fulgor de la seva presència, esclataren en pedregada i centelles de foc. 13 Des del cel el Senyor féu esclatar la tronada, i l'Altíssim féu retroncar la seva veu. 14 Dispara les seves fletxes i els espantà, multiplicà els llamps i sembrà la derrota. 15 El fons de les aigües quedà a la vista, i els fonaments de la terra, al descobert, sota la teva imprecació, Senyor, de la forta alenada de la teva indignació. 16 Des de dalt allargà la mà i m'agafà, em tragué fora de tanta angúnia, 17 m'arrancà del meu potent enemic, dels qui m'odiaven i eren més forts que no pas jo. 18 Volien assaltar-me en dia d'infortuni, però el Senyor vingué a sostenir-me; 19 m'ha fet sortir a camp obert, m'alliberà perquè em vol bé. 20 El Senyor recompensa la meva justícia; em retribueix la puresa de les meves mans, 21 perquè he guardat els camins del Senyor i no m'he allunyat del respecte al meu Déu. 22 Tinc present tots els seus decrets, mai no he rebutjat els seus preceptes; 23 he complert amb ell honestament, i m'he guardat de la dolenteria. 24 Així em retribueix el Senyor la meva justícia, segons la

puresa de les meves mans davant els seus ulls. 25 Amb el fidel et mostres fidel, amb l'home íntegre et mostres íntegre, 26 amb el sincer et portes sincerament, però amb el falsari et tornes rigorós. 27 Que tu defenses el poble humiliat, i fas abaixar els ulls als superbs. 28 Tu, Senyor, fas brillar la meva llum, Déu meu, que il·lumines les meves tenebres. 29 Amb tu jo em llanço contra els exèrcits, amb el meu Déu traspasso la muralla. 30 El camí de Déu és perfecte, la paraula del Senyor, digna de confiança. Ell és escut per a tots els qui s'hi acullen. 31 Qui és Déu fora del Senyor? Qui és una roca ferma fora del nostre Déu? 32 És ell que m'ha armat de valentia i ha fet irrepreensible la meva conducta. 33 Qui fa els meus peus semblants als de les daines i em manté ferm dalt dels cims. 34 Ha entrenat les meves mans per al combat, els meus braços per a tensar la ballesta. 35 M'has donat l'escut de la teva protecció, i la teva dreta em sosté, la teva benignitat m'eleva. 36 Tu alleugeres el pas del meu caminar, i els meus turmells no flauegen. 37 Persegueixo els meus enemics i els atrapo, i no torno sense haver-los abatut. 38 Els he vençut i no podran alçar-se; han caigut sota els meus peus. 39 Tu m'has cenyit per a la lluita, doblegues sota meu els meus agressors, 40 fas que els meus enemics fugin, i he pogut suprimir els qui m'odiaven. 41 Criden, però ningú no els salva; s'adrecen al Senyor, però no els respon. 42 Els desfaig com la pols que el vent s'emporta, els aixafo com el fang del carrer. 43 Tu m'has lliurat dels avalots del poble, m'has fet cap d'altres nacions. Un poble que jo no coneixia ara em serveix; 44 amb gran atenció m'obeeixen, gent forastera busca complaure'm. 45 Els estrangers s'han afeblit, surten tremolant dels seus reductes. 46 Visca el Senyor i beneïda sigui la meva roca! Sigui exalçat el Déu de la meva salvació! 47 Déu, que et dignes vindicar-me i abats els pobles als meus peus; 48 que em deslliures dels meus enemics, m'alces fora l'abast dels meus adversaris i em salves de l'home violent. 49 Per això et lloaré, Senyor, enmig de les nacions; cantaré salms al teu Nom: 50 "Ell és qui magnifica les victòries del seu rei, qui tracta bondadosament el seu Ungit, David, i el seu llinatge per sempre."